Ч. 15 Середа 21 січня (2 лютого) 1898. Рік VIII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация**: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·75
Поодиноке число 3 кр.

В справі особисто-доходового податку.

В численних кругах селяньских висказують обаву, що адміністрация податкова у всіх тих случаях, коли чистий дохід катастральний переходить суму 250 зр., наміряє з засади приймати, що дохід той єсть дійстно висший понад 600 зр., отже що треба оплачувати від него податок особисто-доходовий та що ті, котрі мають той дохід, мусять складати фасиї. Отже єсть тут очевидне непорозумінє що-до тої в своїм часї обговорюваної постанови, котру вставлено до приписів виконуючих для реформи податкової як-раз на жадане репрезентантів стану селяньского — іменно постанови, що селяни, котрі суть властителями ґрунтів, а не мають ніякого иншого доходу, крім того, який несе їм як-раз той ґрунт, оброблюваний ними самими, правильно не мають бути втягані до спису осіб, котрі після імовірности суть обовязані оплачувати особисто-доходовий податок, скоро чистий дохід катастральний з їх ґрунтів і з ґрунтів членів їх родин, становлячих одну цілість по мысли приписів закона о податку особисто-доходовім, не переходить загальної суми 250 зр.

Поминувши вже, що закон не постановляє катеґорично, щоби до того спису були втягнені всї властителї ґрунтів, маючі навіть висший дохід катастральний, то крім того **навіть втягнене до того спису не значить ще, що особа втягнена до того спису, мусить вже платити податок особисто-доходовий.** (Коли би хто із селян дістав аркуш фасийний для податку особисто-доходового і подав фасию, а єго на тій підставі записали до тих, що мають платити той податок, то се не значить ще, що він буде вже дійстно платити). Противно, в тім самім артикулї (41) приписів виконуючих сказано виразно, що той спис має служити лиш до приготовленя в розписуваню податків, а **комісия оцінкова буде рішати, чи хтось має платити чи ні.** Оцінковій же комісиї дає ся в §. 55 виконуючих приписів вказівку, що за основу оцінки має она брати все дійстний дохід з дотичної реальности, а не дохід катастральний, і то без огляду на то, чи дійстний дохід буде висший чи низший як катастральний.

Не потреба же окремо пригадувати, що властителям селяньских земель, подібно як всім другим особам, до котрих відносить ся закон о лично доходовім податку, прислугує також признане в нїм право відчислюваня відсоток від довгів, дальше право відчисловання податків і других тягарів, як не менше, що до них відносять ся також полекші, предвиджені в §§. 473 і 179 (взгляд на обовязок удержувати численну родину, також на обовязки, що утрудняють материяльне положенє особи обовязаної платити особисто-доходовий податок). Вкінци що до обовязку предкладати фасию, то на основі §. 204 закона о особисто-доходовім податку суть обовязані до того лише ті, котрих річний дохід перевисшає 1000 зр.

Сойм краєвий.

(14 засїдане з дня 29 січня 1898).

На сім засїданю принято пильне внесенє пос. **Чайковского**, щоби речинець фасионованя доходів в цїли виміру особисто доходового податку продовжило правительство до кінця марта. — Пос. Андрій **Потоцкий** мотивував своє пильне внесенє, щоби сойм з краєвих фондів визначив 8000 зр. на ювилейні видавництва краківского університету в память 500-лїтного ювилею сего університету. Внесенє се відослано до буджетової комісиї. Відтак розвела ся ширша розправа над справозданем буджетової комісиї в справі неврожаю в 1897 р.

Маршалок пригадав, що на попереднім засїданю перервано голосоване з браку комплету над поправкою пос. **Стили**, щоби на роботи публичні визначено не 80.000 але 100.000 зр. Пос. Цїлецкий, Ст. Єнджейович і Вахнянин противились сему внесеню, а підпирали єго Винничук і Сьреднявский. Внесенє Стили упало а сойм ухвалив 50.000 зр. для улекшеня повітам акциї помічничої при обезпеченю потреб жителів діткнених неврожаєм, а то на покрите через три роки процентів — не висших як 5 від ста — від позичок, які затягнули би на сю цїль повітові ради для громад; — щоби правительство на сю саму цїль (покрите процентів від евентуальних позичок) дало з фондів державних 50.000 зр.; щоби приспішило пошкодованим опусти податкові; щоби в пові-

11)

Остров з закопаними скарбами.

(З англійского — Р. Л Стівензона.)

(Дальше).

— Дік держить з нами — сказав Зільвер.

— О, я то знав, що Дік пристане до нас — відповів голос сокерника Ізраіля Гендса. — Дік преці не дурний — і він пересунув скрутлик тютюну в роті на другий бік та сплюнув. — Але одно хотів би я знати, барлєкі, доки ми будемо тихо сидїти і ждати як той старий бумбот [1])? Менї вже досить того капітана Смолета, він менї таки вже добре надоїв. Я хотів би вже раз сам сидїти в їх каюті, та заїдати їх присмаки і попивати їх вино.

— Чуєш, Ізраіл — відповів на то Зільвер — ти не маєш розуму та й нїколи єго не мав. Але менї здає ся, що маєш уха, та ще й досить великі, щоби-сь міг чути. Отже послухай, що тобі тепер скажу: Будеш спати там на переді з другими моряками, будеш їсти то, що й они, будеш чемно відзивати ся і не запивати ся, аж я дам знак. Отже чей зробиш так, як кажу.

— Або-ж я кажу, що не хочу так робити? — відворкнув сокерник. — Я хочу лиш знати, коли ти даш знак? Більше й нїчого не кажу.

[1]) Bumboat = лодка купецка або торгова, що довозить провіянт до кораблїв.

— Коли, до лиха! — відповів Зільвер. — Коли вже конче хочеш знати, то тобі скажу. О скілько від мене зависить, то в самій послїдній хвили, отже то єсть то твоє „коли“. Хиба-ж не маємо так знаменитого мореплавця, як капітан Смолет, котрий веде благословенний корабель для нас? Хиба-ж я знаю, де лежать скарби, або може ти знаєш? А на що-ж маємо на корабли того сквайра і доктора з картою, як не на те, щоби нам помогли вишукати скарби і забрати їх на корабель? Коли вже раз то стане ся, тогди побачимо, що робити дальше. Коби я лиш міг на вас злодюгів спустити ся, то капітан Смолет повів би ще корабель половину дороги до дому, заким би я взяв ся до дїла.

— Та же менї здає ся, що ми тут на корабли самі мореплавцї — сказав на то Дік.

— Ми всї лиш самі товариші — відповів єму Зільвер з докором. Ми можемо якийсь час плисти, але хто нам покаже куди? Отсе справа, на котру ви всї, один як другий, забуваєте. Як би ви мене послухали, то капітан Смолєт мусїв би відвести нас аж в сторони полудневих вітрів, тогди не було би злого обчисленя, та зменшених порций води, по одній ложцї на каждого і на день. Але я вас знаю, які ви. Хоч і як шкода, а почислю ся з ними на корабли. У вас преці нема щастя, скоро не можете упити ся. Менї вже надоїло плавати по мори з такими людисками, як ви.

— Та не сердь ся зараз, довгий Джеку, не сердь ся! — відозвав ся Ізраіл. — Чи вже стануло тобі щось впоперек?

— Коби ви лиш знали, кілько то я надивив ся на то, як ловлено навіть великі кораблї, кілько то хороших людий повисло і сушило ся на сонци! А все лиш через той ваш проклятий поспіх. Чуєте, що кажу? Я вже щось перебув на мори, можете менї вірити. Коли хочете держати ся лиш вітру, то їдьте собі каритами, але не на корабли. Я вас знаю аж надто добре. Мусите конче запити ся румом, а хоч би прийшло ся і повиснути.

Таже ми то знаємо, довгий Джеку, що з тобою і сьвященик не вдїяв би нїчого, але суть ще й другі, що уміють так само командувати та кермувати кораблем, як і ти — сказав Гендс — а котрі не задирають носа так дуже до гори, та не псують нам забави, а забавляють ся так само як і всї веселі хлопцї.

— Так — сказав Зільвер — а де-ж они? Пю був одним з таких і погиб жебраком. Флїнт так само, та запив ся на смерть румом в Саваннї. То була дійстно весела компанїя; але я питаю ся лиш, де она тепер?

— Але що зробимо з ними — допитував ся Дік — скоро раз возьмемо ся до дїла?

— Ти у мене мудра голова! — сказав на то кухар — видко, що бодай маєш талант до такого інтересу. Ну, а як гадаєте? Чи їх просто покинемо де на березї? Інґлєнд був би так зробив. Або може маємо їх порізати як свинки? Флїнт або Біль Бонес були би то зробили.

— Біль був як-раз до того — сказав Ізраіл. — Мерцї не кусають — говорив він бувало. Тепер і він вже мерлець, отже й переконав ся сам на собі о правдї тої приповідки,

тах, де був неврожай, здержано податкові екзекуциї в 1898 р.; щоби признало опусти в тарифах зелізничих для привозу продуктів рільничих, які мають збирати ся для голодуючих жителів; щоби доставило 50.000 сот. метр. соли для худоби безплатно для тих повітів, де паша недописала, як і щоби призволило на безплатний побір сировиці в повітах: Богородчани, Долина, Калуш, Коломия, Косів, Надвірна і (на внесенє пос. Гамораки) в кількох селах снятиньского повіта. Сойм поручив вкінци кр. Виділови, щоби постарав ся о знесенє мита від збіжа в скількости 150.000 сотн. метричних, яке має спровадити ся з Росиї для околиць, діткнених неврожаєм.

Дальше приняв сойм до відомости справозданя буджетової комісиї в справі боніфікациї фонду краєвого і фондів повітових за убиток додатків до податків, оплачуваних галицким фондом пропінацийним. Сойм приняв до відомости адміністрацию краєвих фондів позичкових, призначених на будову касарень. Ширша розправа розвела ся над справою почтової біржи праці, котру порушив минувшого року пос. Сьреднявский. Адміністрацийна комісия вносить, щоби кр. Виділ розслідив сю справу докладно і обдумав спосіб, яким би сили робочі нашого краю находили для себе занятє. Доси займають ся сим ділом аґенти, при чім використують робітників. В дискусиї забирав голос пос. Сьреднявский і Романович.

Пос. Замойский здав відтак справу з розвою середної школи лісної у Львові. Комісия вносить: Взиває ся правительство, щоби приписи для управителів лісових змінило в тім напрямі, щоби ученики краєвої школи лісової могли складати іспити управителів лісових у Львові а не у Відни. Взиває ся Виділ краєвий, щоби предложив кошторис розширеня школи лісової і щоби винаймив два до три морґи Винницкого ліса на шкілку лісову.

Новинки.

Львів дня 1-го лютого 1898.

— **Перенесеня.** Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів перенесла ц. к. почтового офіцияла Болесл. Годлевского з Сокаля до Бродів.

— **З перемискої епархиї.** Презенти одержали оо.: Ів. Дуцко на Белзець, дек. потелицкого: Ів. Брилиньский на Пискоровичі, дек. ярославского. — Орд. шкільним комісарем для шкіл середних і учитительскої семинариї в Самборі іменований о. Лев Щавиньский, парох самбірский, на місце уступившого на власне прошенє о. Петра Плешкевича, пароха з Бабина. — Завідательство в Куличкові одержав о. Мар. Миколайчук.

— **Статистики галицких середних шкіл.** З кінцем року шк. 1896/7 було в нашім краю 34 шкіл середних, а то: 30 ґімназий а 4 школи реальні. Учеників було 15.242; з тих ходило 13.627 до ґімназий, а 1615 до шкіл реальних. Після народности виказує справозданє: 12.320 Поляків, 2676 Русинів, 379 Німців і 25 инших народностий. Одна ґімназия припадала на 230.000, а одна школа реальна на 1,700.000 мешканців, Один ґімназияст припадав на 513, а один реаліст на 3334 мешканців. За одного ученика платило правительство 73·66 зр. З початком сего року шкільного вписало ся до ґімназий 15.543, а до шкіл реальних 2095, отже разом 17.638 учеників. В порівнаню з початком року шк. 1896 7 зросло число принятих учеників в 1897/8 роцї шк. в ґімназиях о 784, а в школах реальних о 347. До іспитів вступних до I-ої кляси зголосило ся в 1897/8 роцї шк. 4477 кандидатів; з тих репробовано 1022 або 22·83 %, отже майже що четвертого кандидата. Поминувши школи реальні. де Русинів дуже мало, було межи учениками ґімназий: Поляків 10.810, Русинів 2561. Німців 367, Чехів 18, 1 Італіянець і 1 Анґлієць. Перше місце що до абсолютної більшости учеників займають Поляки, друге Русини, а третє Німції. Після конскрипциї з 1890 р. в Галичині є 45·39% мешканців обряду римо-кат., а учеників того обряду було 61%; мешканців греко-кат. обряду є 42·23%, а учеників того обряду було тілько 19·5%. Жидів числить Галичина 11·66% мешканців, а учеників жидів було 18·5%; отже найбільший удїл в середних школах в відношеню до числа населеня припадає на жидів.

— **За упокій душі бл. п. Володимира Барвіньского** відбуде ся номинальне богослуженє в середу, дня 2 н. ст. лютого, о годині $8\frac{1}{2}$ в церкви СС. Василиянок, при ул. Зибликевича у Львові.

— **Зміна властителя.** Село Кончаки, в станиславівскім повітї, купив від п. Генрика Ліндерского — др. Апол. Ляхавець.

— **Новий уряд почтовий** входить в житє з днем 1-го лютого с. р. в Терновици лїсній, надвірняньского повіта. До округа доручень того уряду будуть належати громади і обшари двірскі: Терновиця лїсна, Фитьків, Перерісль, Парище і Майдан горішний.

— **Товариство руских женщин в Станиславові** устроює під протекторатом преосьв епископа Юліяна Куїловского, дня 9 лютого, в новій сали касина міщаньского, вечер з танцями, на дохід проектованого дївочого інститута. Вступ від особи 1 зр. Стрій для пань вечерковий. для панів балевий. Початок о годині $8\frac{1}{2}$ вечером. Комітет забавовий кавалерів доложить найгорячійших старань о численну репрезентацию охочих до забави кавалерів, щоби кожда панночка бавила ся дуже добре, а додавши до того так хорошу цїль, надіє ся, що околиця найрадше прибуде на вечер, чого певно не пожалує. Хто би з околиції через похибку не дістав запрошеня, зволить зголосити ся до „Народної Торговлї", де будуть продавати ся також білети.

— **Еміґрацийний аґент.** Перед станиславівским судом ставав онogди Антін Подольский з Язлівця, обжалований о обманьство. Подольский був аґентом еміґрацийної фірми Моравеца в Гамбурзї і намавляв селян еміґрувати до Параґвай в Америцї, оповідаючи їм несотворені річи о добрі, яке їх там жде. Богато селян увірило Подольскому і виїхало до Америки, потративши свої маєтки. — По переведеній розправі судовій засудив трибунал Подольского на 6 місяців строгого арешту.

— **Померли:** О. Антоній Матюк, декан ярославский і гр. кат. парох в Ляшках, дня 30 сїчня, в 58 роцї житя, а 28 сьвященьства; — Іван Бандурович, горожанин місточка Сколього, д. 30 сїчня с. р., в 76 роцї житя.

Господарство, промисл, торговля, гиґієна і вихованє.

Добрі ради.

— Як пізнавати, котра худобина добра на випас. Передовсїм треба памятати то, що лиш практика учить всего найлїпше. Можна н. пр. знати, по чім пізнавати, котра худобина найлїпша на випас, а мимо того не уміти на нїй пізнати ся. Противно, неодин практик не учив ся того, як пізнавати, а мимо того уміє ся добре пізнавати, єсть знаменитим знатоком. Отже коли тут подамо способи, як пізнавати

і коли який забіяка заплив до порту, то певно Біль.

— Правду кажеш — сказав на то Зільвер — з него був правдивий забіяка. Але послухайте мене тепер: Я що правда чоловік вибачливий, совершенний джентльмен, як ви кажете, але сим разом розходить ся о важні річи. Обовязок обовязком, товариші. Я длятого за тим, щоби зробити — смерть. Коли буду засїдати в парляментї, коли буду їздити моєю каритою, то нехай менї не влїзе в дорогу ніхто з тих правничих крутарів в каютї, як чорт при молитві. Я за тим, щоби підождати, але коли прийде час, щоби й поубивати.

— Джеку — відозвав ся сокерник — з тебе дійстний мужчина!

— Ще дожиеш, Ізраіле — сказав Зільвер.— Лиш одно жадаю для себе — жадаю Трелявнеґо для себе. Я єму відорву єго телячу голову отсими руками. — Чуєш Дік — перебив він тут сам собі і додав — покажи, що з тебе добрий хлопчиско і подай менї яблоко з бочки, бо менї вже висхло в горлї.

Можна собі подумати мій страх! Я був би таки вискочив з бочки і втїкав, як би був мав силу, але мене вже опустила була сила і духа і тїла. Я вже чув, як Дік вставав, але хтось єго задержав, а Гендс відозвав ся.

— Зажди, Зільвер, ми вже досить того наїли ся; лїпше напиймо ся трохи руму.

— Дік — сказав Зільвер — я спускаю ся на тебе. У мене єсть рурка від бочки. — Ось ключ, іди та наточи повен збанок і принеси сюди.

Хоч і як я був перепуджений, а все-таки прийшло менї на гадку, що утопивший ся керманич добував собі тим способом руиу і то стало ся причиною єго смерти.

Діка через малу хвильку не було, а Гендс скористав з сеї нагоди і шептав щось з кухарем. Я міг зрозуміти лиш кілька слів, а всеж-таки довідав ся з них важної річи. Він сказав іменно: „З них не хоче ніхто другий до нас пристати". З того здогадав ся я, що преці суть ще вірні люди на кораблі.

Коли Дік вернув, стала та трійка подавати собі збанок від одного до другого. Один з них пив на щастє, другий в честь старого Флїнта, а Зільвер на здоровлє тих, що з ним пили, і желав їм красної погоди, богато добичи і споро пуддінґу.

Як-раз в сїй хвили заблисло ясне сьвітло до бочки, а коли я глянув в гору, побачив я, що то зійшов місяць та своїм сріблавим сьвітлом осьвітив вітрила. Майже в тїй самій хвили відозвав ся голос моряка, що стояв на глядї: „Земля агой!"

Глава двапайцята.

Воєнна рада.

На покладї зробив ся рух, настала скора біганина. Люди, що спали в каютї і в льожі [2]), повибігали на гору, а я скористав із загального заколоту та вилїз чим скорше з бочки і неспостережено пішов на позадну часть корабля, де за хвильку прийшли до мене Гунтер і доктор Ляйвезї, і ми відтак разом пішли на передний конець.

Там вже зійшли ся були всї матрози. Місяць був вже зійшов, а мрака, яка доси була перед нами, трохи розступила ся. На полудневий захід від нас виділи ми далеко два низькі горби, віддалені від себе на кілька миль, а поза ними третий висший горб, котрого вершок вкривала ще мрака. Ті три горби відбивали ся різко на овиді та виглядали як стіжки.

[2]) Слово французске (logis), в моряцкій мові місце на спанє для корабельної залоги.

Я видїв то все мов крізь сон, бо ще не опамятав ся був з того страху, якого набрав ся кілька мінут тому назад. Відтак почув я голос капітана Смолета, як він видавав приказп. „Гіспаніолю" навернули тепер на кілька лінїй близше проти вітру і она пустилась в такім напрямі, що мусїла підплисти до острова від всхідної сторони.

— А тепер люди — відозвав ся капітан, коли вже повидавав свої прикази — може хто з вас видїв вже коли давнійше сю землю, що перед нами?

— Я видїв, — сказав Зільвер. — Я поступав там по воду з побережним судном, на котрім був кухарем.

— А чи пристань там не на полудни поза малим островом? — спитав капітан.

— Так, сер; то „кістяковий остров". Там було колись зборне місце морских розбишаків, а одна рука, що була з нами на покладї, знала нам богато дечого розповісти про той остров. Онтой горб на півночи називали „фокмаштовим" [3]). Всего єсть три горбів: „фокмаштовий", „великомаштовий" і „безанмаштовий" і они тягнуть ся рядом з півночи на полуднє. Але той великомаштовий горб — онтой високий, котрого

[3]) „Фокмаштом" зве ся перший машт на переднім кінци корабля; за ним, на серединї корабля приходить другий машт найвисший зі всїх і званий длятого „великим маштом", а поза сим стоїть третий машт, званий иноді „безанмаштом". Маштами називають ся взагалї високі стовпи на кораблях, застромлені аж в самім сподї корабля і поприпязувані ще линвами до берегів корабля. На маштах висять поперечні дручки, до котрих поприпязувані вітрила з грубого полотна. Долїшнє велике вітрило при позаднім маштї називає ся „безаном" і від него зве ся той машт „безанмаштом".

худобину добру на випас, то хто се прочитає, нехай ще не думає, що вже буде добре на тім знати ся; треба ще щоби він ті правила старав ся випробовати в практиці. З сего довідасть він лиш, на що і як треба зважати, а практика і то як найчастійша мусить его дальше учити. Хто хоче годувати худобу на випас і продавати єї опісля на заріз, мусить вибирати такі штуки, котрі найлїпше випасають ся. А то ось по чім пізнає ся: Худобину треба добре обсмотрити рукою. Шкіра на худобині повинна бути дуже рухлива, так, як би відставала від мяса і не держала ся его, мусить всюди бути мягка а в долині на звисаючім підгорлю дуже делїкатна, тонеиька. Найважнїйше місце до сего пізнаваня єсть на ребрах 6 цалів поза передними погами. Дальшими ознаками суть, сухі не занадто грубі ноги, великий писок і очи та малі роги. На красу не треба дивити ся. Різник не питає ока, але руки, котрою обсмотрює худобину. Скоро худобина худа, а має богато податливої, порожної із середини шкіри, то она випасе ся добре. Що-до ваги і доброти мяса лїпша на випас молода як стара худобина; стара буде мати більше лою. На здоровлє худобини треба також зважати, бо при випасі і помениї хороби стають більші і шкідливійші. При випасі треба дальше і на то зважати, що не кожда пора року єсть однаково догідна до того. Хоч трохи випасена худобина, вигнана з сухої паші на пасовиско, тратить дуже богато. Свобідний рух худобини причиняє ся до єї здоровля, але властителеви робить шкоду. В стайни треба дуже на то уважати, щоби худобина як найбільше їла, але то не значить давати їй більше як подостатком паші, лиш треба уміти дати їй виголоднїти ся від одної пори годованя до другої. При годованю треба їй давати насамперед гіршу а відтак аж лїпшу пашу. Завсїгди однакової пашї худобина не любить. Наконець як всю худобу так і випасову треба держати дуже чисто, добре єї вимивати і витирати. Для худоби на випас лїпша темна стайня.

— Домашна аптика для товару (Конець). — 13) Поташ гонить моч і єсть средством проти всїляких запалень. Дає ся від лизачки, здутя, кольки і т. п.; для коний 8 ґрамів, для рогатої худоби 15 ґр., для овець і безрог 4 ґр. в теплій воді, на здуте що пів години, в инших хоробах два або три рази на день. — 14) Салїтри дає ся, коли худобина має горячку лиш не при запаленю жолудка і кишок; для коний 15 ґр., для рогатої худоби 25 ґр., для овець і безрог 6 ґр., на день два або три рази у воді, — 15 Цьвіт сірковий (дуже мілкий порошок з сїрки зроблений штучно, не потовчена сїрка) єсть дуже добрим лїком в катаральних хоробах проводу віддихового. Коням і рогатій худобі дає ся 25 ґр., вівцям і безрогам 8 ґр., раз або два рази на день, домішує ся до пашї. — 16) Сірковий антимон дуже добрий лїк, коли товарина зле травить, не має охоти до їди, зле лїнить ся, худне і т. д. Для коний і рогатої худоби дає ся 20 ґр., для овець і безрог 9 ґр., три рази на день. До него домішує ся ґенцияни, татарского зіля або полину і робить ся галушки або рідке тїсто т. зв. повило — 17) Амоняк дуже важний на здуте для рогатої худоби і на кольку (вітрову) у коний; для коний і рогатої худоби 15 ґр., для овець і безрог 5 ґр. в пів лїтри воді, як часом, і що пів години. Дає ся також в горівцї. — 18) Спірнтус (чистий, не денатурований) до промиваня і натираня з камфорою або терпентиновим олїйцем від болів ревматичних. — 19) Яловецъ (ягоди), збільшає охоту до їди та і травленє а головно гонить моч; дає ся з солию, з ґенцияною або з полином, на запір мочи і на водну пухлину з терпентиновим олїйцем. Для коний і рогатої худоби 40 ґр., для овець і безрог 10 ґр. — 20) Олип в хоробах жолудкових і кишкових, звичайно яко напар. Для коний і рогатої худоби 45 ґр., для овець і безрог 15 ґр. три рази на день. — Як приготовляти ті лїки, розкажемо иншим разом; тут звернемо увагу лиш на то, що на всї т лїки добре мати маленьку окрему шафочку, замикану на ключ, щоби кождого часу були лїки під рукою і не треба за ними шукати по всїх кутах. Також добре було би мати під рукою малу вагу, щоби лїки можна відповідно розважувати.

— Дещо про розмножуванє дерев і корчів овочевих. — 6) Розмножуванє відкладнями (аблеґрами) єсть то дуже простий спосіб: нагинає ся пагін або галузку старої ростини аж до землї і закопує ся єї, не відтинаючи єї від старого пня. Пагони відкладає ся в лїті, галузки і галузи в осень. В той спосіб розмножують ся: виноград, фіґи, верини і парічки, лїщина і чорна морва. Найбільше розмножує ся в той спосіб виноград і то або таки просто в ґрунті, або в кошах і вазонках. Коли має ся робити відкладні, то доокола старої ростини робить ся ровець, нахиляє ся до него пагони і там розтелює ся его широким каблуком, і ключками пришпилює ся до землї; горішний конець пагона або галузки підносить ся просто в гору і засипує ся ровець рівно землею. Горішний конець пагона притинає ся на 2 або 3 очка понад землею. Верини і лїщину можна дуже добре розмножувати слїдуючим т. зв. хіньским способом: Нагинає ся цїлу галузь до неглубокої ямки, котру треба так широкою зробити, як богато на ній галузок або пагонів. Кожду галузку треба ключкою пришпилити до землї і присипати. Коли очка вижепуть вже на яких 10 центиметрів, присипає ся галузки на 8 центим. грубо землею, а тогди всї пагони пустять коріне і буде тілько нових ростин, кілько пагонів. Відкладні відтинає ся аж тогди, коли добре пустять коріне. Відтяті відкладні засаджує ся відтак на місце призначеня або до шкілки овочевої.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 1 лютого. Є. Вел. Цїсар іменував надзвичайного професора на університетї в Інсбруку дра Володимира Лукасевича звичайним професором для дерматольоґії і сифіліса при львівскім університетї.

Рим 1 лютого. В італїяньскій палатї послів заявив підсекретар державний Бонін, що анї італїяньский аташе войсковий в Парижи анї взагалї нїякий репрезентант італїяньского правительства у Франциї, не стояв в нїякій звязи з Драйфусом.

Константинополь 1 лютого. Російский корабель з добровольної російскої фльоти на Чорнім мори „Саратов“ переплив вчера з 12 пушками, 1600 воя̆ками і 600 еміґрантами через Босфор до Владивостока.

Константинополь 1 лютого. Вість Standard-у, будьто би мінїстер війни дістав приказ приготовити в Румелії 80 полків проти Болгариї, єсть безосновна.

Москва 1 лютого. Вчера вигорів тут в серединї театр Солодовнїкова; лиш сцена, заслонена зелїзною куртиною, не згоріла. Підчас акциї ратункової покалїчило ся вісїм пожарників.

За редакцию відповідає: **Адам Кюехо-єцкий**

вершок ще в хмарі, називано звичайно „дальновидом“, бо они звідтам заєдно розглядали ся, коли в пристани чистили і направляли свої кораблї.

— Я тут маю при собі карту — сказав капітан Смолєт — не знати, чи то той сам остров?

Довгому Джекови засьвітили ся очи, коли взяв карту до рук. Але по новім папери пізнав, що то мало бути розчарованє для него. То не була тота карта, що ми найшли в скрини Біля Бонеса, лиш докладна копія з неї, на котрій були виписані всї назви, висота землї і глубина моря та сторони сьвіта, визначені після компасу, лиш не було червоних хрестиків і заміток. Хоч і як то Зільвера гнївало, а всеж-таки умів на стілько запанувати над собою, що не показав по собі свого невдоволеня.

— Так, сер, то певно той сам остров, та й досить красно нарисований. Хто би то его так нарисував? Розбишаки морскі були мабуть за дурні до такої роботи. А ось тут написано: „Пристань капітана Кідда“ — та сама назва, котру менї сказав мій товариш корабельний. Там у водї сильна струя, котра рве насамперед на полудне а відтак на північ вздовж західного побережа. То Ви, сер, і розумно зробили, — додав він, — що обїзджаєте від всходу доокола острова, тим вминаєте струю і наплив филь до берегів.

— Дякую Вам, чоловіче, — відповів капітан Смолєт — пізнїйше спитаю Вас о раду, тепер можете собі іти.

Мене здивувала та холоднокровність, з якою Джек признав ся, що знає сей остров, і скажу отверто, що мене взяв страх, коли побачив, що він іде до мене. Він, розуміє ся, не знав, що я підслухав его в бочці з яблок, а всеж-таки его лютість, фальшивість і его сила такою наповнили мене відразою до него, що я не міг утаїти в собі страху, коли він поклав менї на плече свою руку.

— От ми вже й доплили до нашого острова — сказав він — а для такого молодого хлопака і нема красшого кусника землї, на котрий би єму годилось вийти. Там будеш купати ся, будеш лазити по деревах і полювати на кози та й сам так зручно лазити по горбах як коза. Коли дивлю ся на той остров, то менї здає ся, що і я сам став знов молодший. Красна то річ бути молодим і мати десять пальців в ногах, вір менї. Коли схочеш вибрати ся на маленьку подорож на остров, то лиш скажи менї, а довгий Джек зладить тобі узлик з доброю перекускою.

По сих словах поклепав він мене по плечи як найлїпший приятель а відтак пошкутильгукав на передний конець корабля.

Капітан Смолєт, сквайр і доктор Ляйвезї розмавляли разом на позаднїм покладі, де менї годї було приступити без окремого позволеня, хоч і як мене перло розповісти їм мою історию. Коли я так ще думав над тим, чим би то оправдати ся, що я туди приходжу, закликав мене доктор Ляйвезї до себе. Він лишив був свою люльку в каюті і як-раз хотїв менї сказати, щоби я єму єї приніс. Скоро же приступив так близько до него, що міг так промовити до него, щоби мене не чули матрози, сказав я зараз до него: Пане доктор, позвольте нехай Вам щось скажу. Попросїть капітана і сквайра до каюти а відтак пішлїть по мене, що нїби мене чогось потреба. Маю Вам щось страшного сказати.

(Дальше буде).

Князя Евгенія памятникові льоси.

Передпослідний тиждень!

Головна виграна

75.000 корон а. в.

ЛЬОСИ по 50 кр. поручають: М. Йонаш, Кіц & Штоф, М. Клюрфельд, Корман & Файгенбавм, Ґустав Макс, Самуелі & Ляндавер, Шеленберґ & Крайсер, Авг. Шеленберґ і син, Сокаль & Лілієн, Як. Штро.

9

Tysiące rodzin

piją

z upodobaniem

co dzień

„Niech żyje nam!"

Kathreinera Kneippowską kawę słodową

Wolna od składników kawy zwyczajnej zdrowiu szkodliwych Kathreinera Kneippowska kawa słodowa jest jedyna, która posiada jej zapach i ulubiony smak. Podniecając apetyt i będąc łatwo strawną, Kathreinera Kneippowska kawa słodowa okazała się już zaraz przed laty korzystną dla dorosłych i dla dzieci. Wyborna jako dodatek do kawy ziarnistej i bardzo polecenia godna w miejsce tejże. Ze względu na zdrowie i oszczędność prawdziwy Kathreiner powinienby się znajdować w każdym domu.

Ostrzeżenia przed lichemi naśladownictwami.

Товариство взаімних обезпечень

„Днїстер"

у Львові, Ринок ч. 10 (дім „Просьвіти").

перше і одиноке руске товариство асекурацийне **(припоручене** Всечестному Духовеньству і всїм вірним Впреосьв. Митроп. і Преосьв. Еп. **Ординариятами** всїх **трех епархій),** обезпечае будинки, уряджене домашне, скот, господарскі знаряди, збіже в зерні і соломі, сїно в стогах і будинках **против шкід пожарних.**

„Днїстер" вступив в 6-ий рік своеї дїяльности з днем 31-го грудня 1897.

Стан фондів:

Фонд резервовий	73.874 зр. 47 кр.	176.143 зр. 87 кр.
Резерва премій	52.269 зр. 40 кр.	
Фонд основний	50.000 зр. — кр.	

Виплачені шкоди до кінця 1897 р. 430.100 зр. 42 кр.

Шкоди ліквідують ся **безпроволочно. Полїси** „Днїстра" принимае **Банк краевий** при позичках гіпотечних.

Інформациї удїляе Дир. листовно

На жите можна обезпечати ся через „Днїстер" в товаристві взаімних обезпечень в Кракові в як **найкористнїйших** комбінациях.

Товариство взаімного кредиту „Днїстер" стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою, удїляе **позички** за оплатою **$6\frac{1}{2}\%$** за інтабуляциею або порукою двох відповідних ручителїв і приймае **вкладки** до опроцентованя по **$4\frac{1}{2}\%$**.

Зголошеня о удїлене аґенциї в охрестностях де **нема** близько агенциї „Днїстра", **приймають ся.**

ГАЛИЦКИЙ

КРЕДИТОВИЙ БАНК

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовуе їх по

$4\frac{1}{2}\%$ на рік.

7

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимае оголошеня до всїх дневників і також пренумерату на всї часописи краеві і заграничні.

З друкарні В. Ловиньского під зарядом В. І. Вебера.